

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2021 r. – Daimler / Komisja(Sprawa T-359/19) ⁽¹⁾

[Środowisko naturalne – Rozporządzenie (WE) nr 443/2009 – Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 725/2011 – Decyzja wykonawcza (UE) 2015/158 – Decyzja wykonawcza (UE) 2019/583 – Emisje dwutlenku węgla – Metoda testowania – Samochody osobowe]

(2021/C 452/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Daimler AG (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Wimmer, C. Arhold i G. Ollinger)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Talabér-Ritz i A. Becker, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/583 z dnia 3 kwietnia 2019 r. potwierdzającej lub zmieniającej wstępne obliczenia średnich indywidualnych poziomów emisji CO₂ oraz docelowych indywidualnych poziomów emisji dla producentów samochodów osobowych w roku kalendarzowym 2017 oraz dla niektórych producentów należących do grupy Volkswagena w latach kalendarzowych 2014, 2015 i 2016 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. 2019, L 100, s. 66) w zakresie, w jakim wyłącza ona w odniesieniu do skarżącego średni indywidualny poziom emisji CO₂ i oszczędności CO₂ przypisywane ekoinnowacjom.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 ust. 1 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/583 z dnia 3 kwietnia 2019 r. potwierdzającej lub zmieniającej wstępne obliczenia średnich indywidualnych poziomów emisji CO₂ oraz docelowych indywidualnych poziomów emisji dla producentów samochodów osobowych w roku kalendarzowym 2017 oraz dla niektórych producentów należących do grupy Volkswagena w latach kalendarzowych 2014, 2015 i 2016 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 w związku z tabelami 1 i 2, kolumny D i I, załącznika I do tej decyzji w zakresie, w jakim wskazuje on w odniesieniu do Daimler AG średni indywidualny poziom emisji CO₂ i oszczędności CO₂ wynikające z zastosowania ekoinnowacji.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Daimler AG.

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 z 5.8.2019.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2021 r. – Ghaoud / Rada(Sprawa T-700/19) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Libii – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Ograniczenia wjazdu i przejazdu przez terytorium Unii Europejskiej – Wykaz osób objętych ograniczeniami wjazdu i przejazdu przez terytorium Unii – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazach – Obowiązek uzasadnienia – Błąd w ocenie – Śmierć skarżącego]

(2021/C 452/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tareg Ghaoud, działający w charakterze spadkobiercy Abdela Majida Al-Gaouda (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciel: S. Bafadhel, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: P. Mahnič i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2019/1299 z dnia 31 lipca 2019 r. wykonującej decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2019, L 204, s. 44), a także decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2020/1137 z dnia 30 lipca 2020 r. wykonującej decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2020, L 247, s. 40) w zakresie, w jakim utrzymano w nich nazwisko Abdela Majida Al-Gaouda w wykazach zawartych w załącznikach II i IV do decyzji Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającej decyzję 2011/137/WPZiB (Dz.U. 2015, L 206, s. 34), oraz po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/1292 z dnia 31 lipca 2019 r. wykonującego art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2019, L 204, s. 1), a także rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/1130 z dnia 30 lipca 2020 r. wykonującego art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2020, L 247, s. 14) w zakresie, w jakim utrzymano w nich nazwisko Abdela Majida Al-Gaouda w wykazie zawartym w załączniku III do rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 204/2011 (Dz.U. 2016, L 12, s. 1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2019/1299 z dnia 31 lipca 2019 r. wykonującej decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii, a także decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2020/1137 z dnia 30 lipca 2020 r. wykonującej decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii w zakresie, w jakim utrzymano w nich nazwisko Abdela Majida Al-Gaouda w wykazach zawartych w załącznikach II i IV do decyzji Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającej decyzję 2011/137/WPZiB.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/1292 z dnia 31 lipca 2019 r. wykonującego art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii, a także rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/1130 z dnia 30 lipca 2020 r. wykonującego art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii w zakresie, w jakim utrzymano w nich nazwisko Abdela Majida Al-Gaouda w wykazie zawartym w załączniku III do rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 204/2011.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Tarega Ghaouda, działającego w charakterze spadkobiercy Abdela Majida Al-Gaouda.

(¹) Dz.U. C 406 z 2.12.2019.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2021 r. – Ashworth i in./Parlament

(Sprawy połączone od T-720/19 do T-725/19) (¹)

[Prawo instytucjonalne – Przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu Europejskiego – Zmiana dodatkowego (dobrowolnego) systemu emerytalnego – Zawiadomienie dotyczące ustalenia wysokości dodatkowych (dobrowolnych) świadczeń emerytalnych – Zarzut niezgodności z prawem – Kompetencje Prezydium Parlamentu – Prawa nabyte i praw w trakcie nabywania – Proporcjonalność – Równość traktowania – Pewność prawa]

(2021/C 452/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Richard Ashworth (Lingfield, Zjednoczone Królestwo) i 5 innych skarżących, których nazwiska zostały wymienione w załączniku do wyroku (przedstawiciele: adwokaci A. Schmitt et A. Grosjean)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görlitz, M. Ecker i S. Seyr, pełnomocnicy)